

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 34. S. Athanasii obitus. Petrus ejus Successor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. ret, atque inde Eulogii eminentiorem
 A. C. 373. se virtutem arbitrabantur; forte autem
 nulla alia ex causa cedebat Protogenes
 quam quod Eulogius in ordine Sacerdotum
 esset Senior. Ita hi duo viri Sancti
 sui exilii poenam in lucrum animarum
 converterunt.

§. XXXIV.

S. Athanasii obitus. Petrus ejus
 Successor.

Socr. IV.
 c. 20.

Sozom. VI.
 c. 19.

Proter. epist.
 ad S. Leon.
 t. 3. con. p.
 1352.

Ægyptus sub Valente, quamdiu S. Athanasius in vivis fuit, pace fruebatur. Hujus persecutionis tempore Superos abiit vir Magnus, ut creditur secunda die Maji, anno 373. Obiit in titulo suo Alexandria, cum quadraginta sex annis Episcopatum tenuisset, meritis & annis plenus. Antequam exspiraret rogatus est, ut sibi Successorem designaret; ipse nominavit Petrum, excellentis virtutis virum, ætate, & canitie venerabilem, pietate, sapientia, & eloquentia admirabilem, ærumnarum, & itinerum suorum socium fidelissimum, qui in nullo unquam periculo ejus latus destituerat. Hæc S. Athanasii de Successore ejus deligendo sententia totius Ecclesie Alexandrinæ, Clericorum, Magistratus Nobilium, omnis populi, gaudium suum acclamationibus publicis testantis, suffragiis excepta est. Episcopi vicini stre-

nue adfuere Electionem, & ordinatio-
nem celebraturi, Monachi, relicta solitu-
dine, advenerunt; sic Petrus omnium
Catholicorum consensu in Thronum E-
piscopalem evectus. Nulla interposita
mora, ut mos ferebat, ad præcipuarum
Cathedrarum Episcopos scripsit; respon-
sorias litteras, quas a S. Basilio accepit,
adhuc habemus. S. Damasus Papa quo-
que eidem communionis, & consolatio-
nis Epistolas misit.

Arianis, audito S. Athanasii obitu,
animus rediit, & rem celeriter ad Impe-
ratorem Valentem, qui tunc Antiochiæ
degebat, detulerunt; Euzoio Antioche-
no visum, nemini magis, quam sibi con-
venire, ut Lucium in possessionem Ec-
clesiæ Alexandrinæ induceret, ad quam
fuerat ordinatus. Hanc profectionem
Imperator rati habuit; Magnus Quæstor
cum copiis mittitur, Euzoio præsidio fu-
turus; interim Imperatoris nomine ad
Palladium Ægypti Præfectum, aliosque
Duces, qui ibi erant, Epistolæ datæ, qui-
bus jubebantur Petrum expellere. Pal-
ladius, Idolorum cultor, jamdiu Christia-
nis nocendi cupidus, lubentissime de-
mandatam sibi provinciam accepit; illi-
co Judæorum, & Paganorum turmas,
pecunia, & promissis conductas, colligit,
ad Ecclesiam S. Theonæ procedit, ob-
sidet, mandatque Petro, ut excedat, nisi

Sæculum IV.
A. C. 373.

Bas. ep. 320.

Socr. IV.
c. 21.

Sozom. VI.
c. 20.

Theod. IV.
c. 20.

Petrus Suc-
cessor Atha-
nasilii.

Sæculum IV. vi extrahi malit. Excessit Petrus; tum
A. C. 373. Infidelium cohortibus in Ecclesiam ir-
Theod. IV. rumpentibus, Idolorum laudes decantantibus,
c. 22. auditæ sunt, fit plausus manibus, obscenis
 verbis impudenter Virgines JESU Christo sacræ confunduntur; omnes
 ni pudicas aures occludebant; at insolentes isti, ultra verba furere ausi, Vir-
 ginum vestes dilacerant, nudasque per urbem in triumphum ducunt; si quis
 rentium insaniam mansuete corripere, ut fœminas liberaret, verberibus arce-
 tur; aliquarum harum Virginum pudicitia violata, aliquæ, fustibus in capi-
 cæfæ, truculenter necatæ, nec piis Christianis saltem occisarum corpora sepelire
Mart. Rom. licebat. Ecclesia ut Martyres colit, quibus
13. Maji. illo tumultu in templo S. Theonæ occisi
 fuere.

Illud autem Christiani impatientissime tulerunt, quod Altare indignis modis profanaretur; quippe Infideles altare quasi theatrum conscendere jufferunt adolescentem, ob vitæ infamiam naturæ & sexus sui probrum, fuce rubri coloris genas, & nigri supercilia illitum, more Idolorum muliebriter vestitum, id est Bachi habitu; hoc Morione in altari stantem, & procaciter gesticulante, Gentiles, in cachinnos effusi, blasphemias effutiebant. Tum alius, non minori infamia notissimus, corpus totum nudatum

thronum Episcopalem conscendit, quasi ad populum dicturus, & omnino dicere cœpit, oratione impudenti impietatem, effrenem licentiam, impudicitias, ingluviem, furta hominibus suadens, quæ omnia generi humano longe utiliora, quam Doctrinam Christianorum moralem esse contendebat.

Haud multo post Lucius cum Euzoio, & Comite Magno Antiochiam advenit. Lucius ortus erat Alexandria, ab Anti-Episcopo Georgio in Presbyterum ordinatus, cui eum Successorem Ariani destinaverant. Hanc suam electionem comprobari cupierant ab Imperatore Joviano, qui Lucium contemptim repulit. Post hæc Antiochiæ, vel alibi extra Ægyptum in Episcopum ordinatus est, cum Episcopatum velut munus sæculare pecunia data emisset. Magnus tunc Dominus Imperatoriæ Quæstor erat; is sub Juliano Principe Ecclesiam Berytensem flammis deleverat; eandem postea sub Joviano suis sumptibus restituere coactus est, felicem se reputans, quod crimen capite non luisset. Lucius itaque Ecclesiæ Alexandrinæ possessionem invasit, comitantibus Præfecto Palladio, Comite Magno, militibus, & satellitibus eorum, plaudente Gentilium turba, & in faciem acclamante: *Bonis avibus buc advenisti, Episcope! qui Filium non adoras,*

Sæculum IV.
A. C. 373.

Sup. XV.
§. 56.

Sæculum IV. *ras, Serapis te amat, Serapis te huc ab*
A. C. 373. vexit.

§. XXXV.

Persecutio in Ægypto.

Eodem tempore Comes Magnus partim Presbyteros, partim Diaconos numero novemdecim, quorum aliqui octogennariis majores erant, comprehensos, tanquam magnorum criminum reos coram suo tribunali adduci jussit, ad quos voce clamosa: *Cedite miseri! cedite Ariani, & opinionem eorum sequimini! posita tiam vestræ Religionis veritate, ignoscet Deus necessitati cedentibus;* His verbis promissa, minasque nomine Imperatoris adjiciebat. Responderunt Clerici: *Imo prudentius ages, si spem vanam abjeceris, bisce terriculamentis flecti nos posse! novellum Deum non adoramus, eundem aliquando absque sapientia existisse non credimus, nec etiam aliquo tempore esse Patrem, & aliquo tempore non esse Patrem, nec denique Filium esse in tempore. Patres nostri, in Concilio Nicæno congregati, hunc errorem anathematizarunt, & Filium Patri consubstantialem esse confessi sunt.* Hæc locutos Comes Magnus in carcerem conjicit, & aliquot diebus detinet, adhuc sperans mutari posse; postea autem flagris cædi, & coram populo, Patrum suorum malis ingemiscens,